04/08/2022

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για την αρετή της μετανοίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλιού στο Άνω Ζερβοχώρι.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε ότι ο ιερός υμνο-γρα-φος μας καλεί να απευ-θυν-θούμε στην Πα-να-γία και να της εμ-πι-στευθούμε όλα τα αι-τή-μα-τα των καρδιών μας. Μας απο-καλύπτει όμως συγχρόνως, πρόσθεσε ο Σεβασμιώτατος, και τον τρό-πο με τον οποίο η φω-νή μας και η ικεσία μας θα φθάσει μέχρι τα ώτα της Πανα-γίας μας και θα εισα-κου-σθεί: τη μετάνοια.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Ἐν μετανοίᾳ κρά-ζον-τες ἐκ βά-θους ψυχῆς».

Ἀπό τό πρῶτο τρο-πά-ριο τῆς ἀκο-λουθίας τῆς ἱερᾶς Παρακλήσεως μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία μας διά τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου νά σπεύσουμε πρός τήν Παναγία μας καί νά προσπέσουμε στή χάρη της ζητώ-ντας της ὅσα θά περι-γρά-ψουν στή συνέχεια τά τροπάρια τοῦ Παρα-κλη-τι-κοῦ κανόνος ἀλλά καί ὅσα ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς θέλει νά τῆς ζη-τή-σει γιά τόν ἑαυτό του ἤ γιά τούς οἰκείους του.

Στήν πρόσκληση αὐτή ὅμως ὁ ἱε-ρός ὑμνογρά-φος προσθέτει καί κάτι ἀκόμη. Προσθέτει, θά λέ--γαμε, μιά προϋπόθε-ση γι᾽ αὐτή μας τή συνάντηση μέ τήν Πα-να-γία. Καί ἡ προϋπό-θε-ση αὐτή εἶναι ἡ φράση πού προέταξα στήν ἀρ-χή τῆς ὁμι-λί-ας μου. «Ἐν μετανοίᾳ κράζον-τες ἐκ βά-θους ψυχῆς».

Μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνο-γρά-φος νά ἀπευ-θυν-θοῦμε στήν Πα-να-γία καί νά τῆς ἐμ-πι-στευ-θοῦμε ὅλα τά αἰ-τή-μα-τα τῶν καρδιῶν μας. Μᾶς ἀπο-καλύπτει ὅμως συγχρόνως καί τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο ἡ φω-νή μας καί ἡ ἱκεσία μας θά φθάσει μέχρι τά ὦτα τῆς Πανα-γίας μας καί θά εἰσα-κου-σθεῖ: τή μετάνοια.

Πολλά ἀπό ὅσα μᾶς τα--λαιπωροῦν σ᾽ αὐτή τή ζωή ὀφείλονται στίς λαν--θασμένες ἐπιλογές μας, ὀφεί-λονται στά σφάλματα καί τίς ἁ-μαρ-τίες μας. Κάποια ἄλλα ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά μᾶς συμβοῦν, γιά νά μᾶς βο-η-θήσει νά συναι-σθαν--θοῦ-με τήν ἀδυνα-μία καί τήν ἀ-μαρ-τω-λό-τητά μας, γιά νά ταπει-νω-θοῦ-με καί νά φθά-σουμε στή μετά-νοια καί τή σω-τηρία.

Ὅταν εἴμαστε ὑγιεῖς καί χω-ρίς προβλήματα, εἶ-ναι πο--λύ εὔκολο νά ξε-χά-σουμε τόν Θεό, γιατί νο-μίζου-με ὅτι εἴμαστε ἰσχυροί καί δέν χρει-α-ζό-μαστε τή βοήθειά του. Ὅταν ὅμως βρε-θοῦ-με σέ ἀνάγκη, τότε θυμόμαστε τόν Θεό, θυ-μόμαστε τήν Παναγία, θυμόμαστε τούς ἁγί-ους καί τούς παρακαλοῦμε νά μᾶς βοηθήσουν. Μοι-άζουμε, δηλαδή, μέ τά μικρά παιδιά πού εἶ-ναι ἀνυ-πά-κουα ἀπέ-να-ν-τι στόν πατέρα καί τή μητέρα τους, καί ἐνῶ ἀδιαφο-ροῦν γιά τίς ἐν-τολές τους, ὅταν βρε--θοῦν σέ δύ-σκολη θέ-ση, σπεύ-δουν νά ζητήσουν τή βοήθειά τους καί νά καταφύγουν σέ αὐτούς, ξε-χνών--τας ὅτι τούς ἀγνό-η-σαν καί τούς ἔθι-ξαν μέ τήν παρακοή τῶν ἐν-τολῶν τους, ξε-χνών-τας ὅτι ἡ συμ-περι-φο--ρά τους ἦταν αὐτή πού τά ὁδή-γησε στή δύ-σκο-λη κα-τά-στα-ση, μέ τήν ὁποία βρίσκονται ἀντι-μέ-τω-πα.

Βεβαίως, ὅπως οἱ γο-νεῖς μποροῦν νά βοη-θήσουν τά παιδιά τους, ἔτσι καί ἡ Παναγία μας μπορεῖ νά μᾶς βοη-θή-σει καί νά μᾶς ἀπαλλά-ξει ἀπό τίς δυσκολίες

καί τά προ-βλή-ματα πού ἀντιμετωπίζουμε. Ἡ ἀ-παλ--λαγή ὅμως αὐτή θά εἶναι πρόσ-καιρη, ἐάν δέν κα-τανοήσουμε τί ἦταν αὐ-τό πού μᾶς ὁ-δή----γησε στή δυσχερῆ θέ--ση στήν ὁποία βρι-σκό--μαστε· ἐάν δέν κα-τα-νοήσουμε ὅτι ὁ Θεός ἐπέτρεψε αὐτή τή δοκι-μασία γιά νά συνειδη-το-ποιή-σου-με ὅτι ἔχου-με ἀπομα-κρυν-θεῖ μέ τή συμπε-ρι-φορά μας ἀπό τήν ἀγά-πη του.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς συ-στή-----νει τή μετάνοια ὡς ἔμπρα-κτη ἐκδήλωση τῆς ἀποφά-σε-ώς μας νά ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς, νά ἀλλάξουμε πορεία πλεύ-σεως καί νά βα-δί-σουμε στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ, νά ζήσουμε σύμ-φω--να μέ τίς ἐντολές του.

Αὐτό σημαίνει μετάνοια. Αὐτή εἶ-ναι ἡ πραγματική καί ὄχι ἡ ἐπι-φα-νει-ακή μετάνοια, καί αὐ-τήν ἀνα-μέ-νει καί ἡ Παναγία μας ἀπό ὅλους ἐμᾶς, πού προσφεύγουμε σ᾽ Αὐτήν καί ψάλλουμε κάθε ἀπόγευ-μα τήν ἱερά Παράκλησή της. Δέν θέλει μιά ἐπιπό-λαιη καί τυπική συγ---γνώμη τήν ὁποία λέ-με εὔκολα καί ξε-χνοῦ--με εὐκολό-τερα, μό----λις πε--ρά-σει ἡ δυσκο-λία. Θέ-λει τήν πραγμα-τική καί εἰλικρι-νῆ μας με-τάνοια πού θά συνο-δεύ-εται ἀπό ἀλλαγή συμπερι-φο--ρᾶς· πού θά συνο-δεύ-εται ἀπό συνει-δητή καί συνεπῆ ἐν Χρι-στῷ ζωή· πού θά συνοδεύεται ἀπό γνή-σια συμμετο-χή μας στή ζωή καί τά μυ-στήρια τῆς Ἐκκλησίας μας· πού θά συνο-δεύ--ε-ται ἀπό τόν καθημερι-νό ἀγώ-να μας γιά νά ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Αὐτή τή μετάνοια ἐπιθυμεῖ ἡ Πα-να--γία μας ἀπό ἐμᾶς, για-τί δέν θέλει νά μᾶς βοηθήσει μόνο προσω-ρινά ἀλλά αἰώνια, ὁδηγώντας μας στό δρόμο τῶν ἐντο-λῶν τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖ-ες καί ἡ ἴδια ἀκολού-θη-σε μέ πιστότητα στή ζωή της.

Γι᾽ αὐτό καί ψάλλοντας αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου τίς ἱερές Παρακλήσεις πρός τήν Πα--ναγία μας, ἄς ἀκοῦμε τήν προ-τροπή τοῦ ἱε-ροῦ ὑμνογράφου ὡς μία προσωπική προ-τρο-πή πού ἀπευ-θύνει στόν καθένα μας ἡ Πα-ναγία μας, καί ἄς τῆς ζητοῦμε μαζί μέ ὅλα τά ἄλλα, γιά τά ὁποῖα τήν παρακαλοῦ-με, νά μᾶς κα-θο-δη-γεῖ καί στόν δρόμο τῆς με-τα-νοίας, καί νά μᾶς χαρίζει μαζί μέ τά ἐγ-κό-σμια καί τά ἐπου-ρά-νια ἀγαθά, γιά νά τήν ὑμνοῦμε καί νά τήν δο-ξο-λογοῦμε μαζί μέ τόν Υἱό της καί ἐδῶ στή γῆ ἀλλά, ὅταν ὁ Θεός μᾶς κα-λέσει, καί στόν οὐ-ρα-νό.

Ἡ περίοδος αὐτή, ὁ Δεκαπενταύγουστος, πού εἶναι ἀφιερωμένος στήν Παναγία μας, ἄς εἶναι μία εὐλογημένη περίοδος, ἡ ὁποία θά μᾶς βοηθήσει στόν πνευματικό μας ἀγώνα, θά μᾶς βοηθήσει νά πλησιάσουμε περισσότερο τήν Παναγία μας καί νά δοῦμε ποιό εἶναι τό θέλημά της. Ποιό ἦταν τό θέλημά της; Τί εἶπε στούς ὑπηρέτες στόν γάμο τῆς Κανᾶ; «Πάντα ὅσα ἄν λέγῃ ὁ Υἱός μου ποιήσατε». Αὐτό ζητᾶ ἡ Παναγία, νά κάνουμε τό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της.

Ἄς ἐπωφεληθοῦμε τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς, καί ἡ Παναγία μας ὡς στοργική μητέρα θά συμπράξει καί Ἐκείνη. γιά νά μᾶς βοηθήσει νά φθάσουμε στό σημεῖο ἐκεῖνο, ὥστε πράγματι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή μας νά εἶναι ἐκείνη πού θά μᾶς ὁδηγήσει κοντά στόν Θεό, θά μᾶς ἑνώσει μέ τόν Θεό καί μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀμήν.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: